



MERRELL M

LET'S GET OUTSIDE™



NÁDHERNÁ, ALE NESVOBODNÁ KUBA

MERRELL NA

GESTÁCH S JIŘÍM
KOLBABOU

NÁDHERNÁ, ALE NESVOBODNÁ KUBA

„Nejkrásnější země, jakou kdy lidské oko spatřilo!“ Tato slova zvolal dne 27. října 1492 Kryštof Kolumbus poté, co u neznámého pobřeží zakotvil. Domníval se, že je součástí Asie. Omyl napravil až Sebastian de Campo, který obeplul ostrov v roce 1508. Španělští conquistadoři přivezli do země mnoho útrap. Pro domorodé Arawaky a Taíny začalo těžké období bojů o holý život. Obstál málokdo. Na budovaných plantážích neměl kdo pracovat, tak byli přivázeni afričtí otroci. Masový dovoz černých otroků vyvrcholil okolo roku 1790. Zrušení otroctví přineslo nepokoje mezi španělskými přistěhovanci a Kreoly (Španělé, narozeni už na Kubě), které vyvrcholily v roce 1868. Zejména po této době lákala Kuba četné investory, dobrodruhy a více či méně zkušené revolucionáře a politiky. Země, řízená poslední čtyři desítky let obdivovaným i proklínaným diktátorem Castrem, se stále více propadá v beznaději a hospodářské i politické izolaci. Po mnoho let se vyhýbala i mně. O to více jsem si ji při krátké služební cestě užil. Nechal jsem na sebe vše působit volně, bez předsudků, a už v prvních dnech mi vstoupila citelně pod kůži.

ZASTAVIL SE TU ČAS..

„No es fácil“ – není to jednoduché. Tuto větu uslyšíte na Kubě nejčastěji. My, co jsme prožili radostná desetiletí budování reálného socialismu, jí dokonale rozumíme. Pokud si vzpomenete na vybydlené lokality velkých měst, prázdné a zapáchající prodejny masa kdekoliv, neosobní prostranství připravená přijmout nahnané, rádoby přešťastné manifestanty, na korupci a aparátčíky na vedoucích místech, politické poutače a monumenty, stará a vrzající auta, tak to všechno je často první dojem z největšího ostrova karibských Velkých Antil. Ostatně ta historická americká auta jsou dnes spíše místní chloubou. Nejen u nich si člověk uvědomí, že na Kubě se zastavil čas. „Zubní pasta, toaletní papír a mýdlo se dají na Kubě občas sehnat,“ píše se v úvodu jednoho tištěného průvodce.





KRÁSNÍ A MILÍ LIDÉ

Několikadenní návštěvu musím dokonale využít, tak nelením a s focením začínám již časně ráno. Jde to v rychlém sledu. Bašta socialismu nabízí překvapivě mnoho nečekaných atrakcí a fotografických motivů. Začnu u těch nejlepších. Lidé jsou v této zkoušené zemi neuvěřitelně milí a většinou nezištně vstřícní. Denně fotím mnoho portrétů a až na několik naaranžovaných týpků v oblasti centra staré Havany nikdy nežádali peníze. Svým „modelům“ jsem často platil sám a s radostí. Byl jsem přece vychován k solidaritě v ostbloku! Lidé jsou zde krásní a ženy neobyčejně tajemné. Miluji pobavené pohledy snědých až černých Kubánců při exponování. Mulati, černoši, běloši, na barvě pleti nesejde. Dobrý člověk se pozná podle očí. V těch kubánských čtu beznadě, smíření, revoltu, štěstí a velké pobavení. Kubánci se rádi baví a moc si to užívají. Za to je od první chvíle obdivuji.

Denní i noční toulky po staré Havaně, Habana vieja, patří k nezapomenutelným. Koloniální část města s dlážděnými ulicemi, kdysi výpravné domy s nekonečným sloupořadím, barevnými vitrážemi a balkony vedou užaslého poutníka až na nábrežní třídu Malecón. Místo s nezapomenutelnou atmosférou plné smějících se a žádostivých očí.

PO STOPÁCH HEMINGWAYE

Stojí za to věnovat den toulkám po místech spojených s životem a dílem nejslavnějšího amerického Kubánce. Ernest Hemingway nejen popíjel v místních proslulých barech, ale tady napsal i svou snad neznámější povídku Stařec a moře. Náměty pro dílo, jež mu vyneslo v roce 1954 Nobelovu cenu za literaturu, sbíral mezi rybáři a při plavbách okolo Cojímara, kde také kotvil svůj člun El Pilar. Odsud občas odplouvají tzv. „voraři“. Nešťastníci, kteří už Fidelovi nevěří a naopak uvěří, že na severu je země jejich snů. Mnozí nikdy na vytvoženou Floridu nedopliuli. Jejich těla se stala vítanou svačinou pro nenasytné žraloky, kterých je v Mexickém zálivu požehnaně. Klid jejich neklidným duším. Nenechal jsem si ujít návštěvu domu slavného bouřliváka i pokoje v hotelu Ambos Mundos na ulici Obispo, kde v prvních dnech po příjezdu na Kubu pobýval. Při daiquiri v restauraci El Florida jsem myslel na to, jak si papá Hemingway dokázal skvěle užívat života. Užívám si také. Mojito, langusty, čerstvé ryby, daiquiri, slunce, slunce, slunce. Fidelova Kuba má mnoho tvář.

Valle de Viñales, to je ráj pro fotografy a milovníky romantické přírody. Národní park leží 53 kilometrů na sever od Pinar del Rio, asi 200 kilometrů od Havany. Přes dvacet tisíc hektarů kouzelně tvarované přírody nabízí nespočet příležitostí pro dobrodružství i romantiku. Oboje jsem si do sytosti užil při časném ranním focení. Při expozicích jsem si představoval, co ještě milého mě v této krásné, ale osudem těžce zkoušené ostrovní zemi čeká.





Značka Merrell a Jiří Kolbaba mají jedno společné: obdiv ke krásám naší planety a toulavé boty. Nyní Merrell Jiřího Kolbabu doprovází doslova na každém kroku: stal se totiž dodavatelem obutí i oblečení tohoto vášnivého cestovatele. Ale pozor, zajímají nás i Vaše vlastní dobrodružství!

SOUTĚŽTE S MERRELLEM O DVĚ ZPÁTEČNÍ LETENKY DO LONDÝNA!

**Pošlete fotografii z vašich cest, kterou odborně posoudí Jiří Kolbaba.
Nejzajímavější fotka vyhrává!**

facebook

www.facebook.com/merrell-cz

Více informací na facebooku a www.merrell.cz

MERRELL

Autor textu a fotografií: Jiří Kolbaba

www.merrell.cz